

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre 8 K
Fél evre 4 „
Negyed evre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi
Ernö könyvkereskedésben Alsólendva.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlter sora egy korona.

A vásárok.

I.

Alsólendva, december 13.

Csodálatos, hogy a közgazdasági szakírók a vásárokról s azok káros hatásairól nem írnak semmit; pedig ha bővebben foglalkoznának — nemcsak az írók, hanem az irányadó körök is — e fontos kérdéssel, lehetetlen lenne arra a meggyőződésre nem jutniok, hogy a vásárok ma már nemcsak hogy nem hasznosak, de egyenesen ártalmára vannak úgy a helyi iparnak és a kereskedelemnek, mint a közérkölcnek és a közrendészetnek is. Igaz, hogy egyesek — vagy talán egész iparágak is — látnak némi hasznót a vásárokból, azonban ugyénnél, mint minden általános érdektü kérdésnél nem egyesek érdekeire, hanem a közvagyonosodásra és fejlődésre kell sulyt helyezni.

Az „országos“-aknak titulált nagy helyi vásárok már rég elvesztették létjogosultságukat; van azonban értelmük a nagyobb emporiumokban tartandó speciális vásároknak, mint pl. marha-, gabona-, baromfi-, vagy általában: terményvásároknak, avagy az ugynevezett aukcióknak.

De nézzük a vásárok eredetét. Az első vásárokat a szerzetes rendek kolostorai körül rendezték a nagyobb ünnepeken, mikor a hívők az ország, illetve a kerület minden pontjáról összejöttek s akinek valami értékesíteni valója volt, azt magával

hozta, eladta s beszerezte az árából azt, amire szüksége volt. Később ezek az „értékesítő összejövetelek“ rendszerebbek lettek, úgy, hogy azok a városok, melyeknek arra joguk volt, elrendelték, hogy minden nyolc napban legyen vásár (innen származik Apáti Ferenc deák 1440—44-ik évi írása szerint a „vásárnap“ szó is), mikor is mindig ünnep lévén, „tekintvst, hogy az ígás, meg két lábú népség a többi közönséges napokon dologban vagon,“ — írja Heltai Gáspár (1575.) — Ezek az ugynevezett „vásár“- vagy „vásár“-napokon törvényt is ültek. Apátzai Csereji Mihály (1668—1756.) a „Historiae Transylvaniae“ című művében e napokat „törvénylátó“ napoknak jelöli, mikor a királybíró az adóvevő felek közt felmerül vltás ügyeket definitíve és apelláta nélkül elintézte.

Ezek voltak a mai kirakó-vásárok ősei.

Már abban az időben is történtek olyan dolgok, melyek miatt a vásárok számát korlátozni kellett, de mikor a kereskedők szövetkeztek s így érdekeiket hathatósabban megvédehették, a városok csak annyiban szabályozták a vásárokat, hogy meghatározták: mikor mit szabadjon eladni. Ez az intézkedés már kissé megközelítette a helyes formát a fogyasztók szempontjából, mert az eladók kénytelenek voltak versenyárakat szabni; azonban káros volt a kereskedőkre nézve, mert — hogy forgalmazzanak — egymást szorították olcsóbb és olcsóbb árakra. Kartellekről, trösztökről és efélékről

akkor még beszélni sem lehetett, mert aki erről beszélt volna, egyszerűen kivégezték volna, mint olyant, aki a polgárság romlására tör.

Eltéktvte attól, hogy régente a vásár mint létfentartó eszköz is fontos volt, legfőbb haszna mégis a műveltség és a kultúra terjesztésében nyilvánult. Mert pl. a budai, pozsonyi, kassai, vagy a szebeni vásárookra eljöttek az olasz, nemet, örmény és még öt-hat féle nemzet kereskedői, ezek amit egymástól tanultak, azt hazavitték és meghonosították. Így tanultuk pl. az olasz kereskedőktől a váltó- és értékpapir-kereskedelmet stb. A vásárokon megjelentek az u. n. dalnokok vagy zengerek s ezek versbe szedve elmondták az eseményeket.

Ma azonban egészen másképp van. Ma már, ha nekem vagy neked szükségünk van erre vagy arra — ha csak nem valami speciális cikk — mindenhol, minden városban, vagy faluban megkapjuk. Ma már a vásárok úgy gazdaságilag, mint erkölcsileg határozottan károsak.

Nézzünk végig egy vásárt lefolyásának hatásaiban. Vegyük például Alsólendva egy vásárját. Ugyebár, ha nekem, vagy bárkinek szükségem van bármely háztartási-, divat-, szellemi- vagy luxuscikkre, azt beszerezhetem itthon. Tehát ha én megkapok mindent bármikor itthon, minek akkor nekem, vagy neked a vásár? Talán vásárok több szükségletem van, vagy inkább van szükségletem valamiben, mint máskor?

Szomorú a Barta-tanya . . .

Szomorú a Barta-tanya,
Nehéz gyász tilt minden ablakára,
Egy éve, hogy virradt át
Zengelt benne cigány muzsikája.
Kihallatszott az új asszony
Dalolása, kacagása messze;
Bús siralom hallatszik most
Egy kis dombon, odalenn a kertbe' . . .

Belepte a kertet a gaz,
Nem gondolnak, nem vigyáznak rája,
Elszáradott leveleket
Hullat, hullat az akácfa ága;
Csak azon az új kis dombon
Nyiladoznak mezei virágok,
Siro legény szeméből hull
Este, reggel fájó könnyü rájok . . .

Lehullott az első hó már,
Belepte az egész tájat szepén;
Egy kis tanyát minden vándor
Messze-messze elkerültget régen . . .
Barta-tanya akácáit
Megzörrenti esti szelöl sirva,
Hú párjával átmodik már
A szép asszony odalenn a sirba' . . .

BUDA VÁRY LÁSZLÓ.

Guru családja.

Darnay Kálmán (Sümege) „Gisimár“ című regényéből.

Tavasz végét járta az idő. Somlyó veremlakói kint tanyáztak a zöldgalyos sátrak alatt. Csak az ősszakálú bölcis Ibra, ki már száz telet látott, nem hagyta el sziklaoduját. Ő volt az árják táltosa, birája. Ibra jövendölt az égi jelek-

ből, ő mutatta be az Ur áldozatát, melynek füstje feltört a magas egekbe, ha azt szívesen fogadta az árják hatalmas Istene. Most is épen lőbenjáró dolgoknak ülnek tanácsot.

Az áldozat tüze ott lobog a sziklabarlang bejáratánál, az elé telepedett Guru, a családfo, a bölcis Ibrával. Amodább Guru hűséges felesége, Ibilla, ki kilenc életet adott ennek a rögös földnek, edénykészítéssel foglalkozott. Gisimár, az asszonysora való szépséges hajadon-leányuk pedig odakuporodott a sátor közöbére. Neki legsietősebb a dolga, mert már csak egy szarvasbékcs hija a lakodalmanak. Kérőben sines hiány. Somlyó, Csaba, Tárkány legénysorban levő vadászja, halásza mind Gisimár után bomlik. Ki csak egyszer meglátta az egészségtől duzzadó barna-piros arcát, rengő járását, rajt' fejelette szemét. Bögréit elkapokták, hálójáért, melyet ügyes kezével kötött, vengtek a halászok. A minapában is egy rakás hallal többet ajánlott Gisimárnak Buru, az öreg somlyói halász egy vetés hálójáért, mégis elcsapták kezéről. Hogy is engedhetné Suga, az első halász, hogy más kezébe jussan a szépséges Gisimár hálója, mikor magának szánta keltitőjét is. Mi tagadás benne, egy kis jussa is volt Gisimár kezére, mert még gyermekleány korában kimentette a Sédviz sodrából. Azóta be sokszor taposta Suga Guru becsületes tanyáját, de mindig nehezebb szívvvel távozott onnan. Pedig kedvében járt az egész családnak, különösen Ibilla asszonynak. A legszebb, legfrissebb sügér, potyka, süllő Ibilla bögéréjébe került. Sőt a minapában, midőn aranypiros pikkelyű halacska akadt Suga hálójába, azon elevenen

elvitte az Gisimárnak. Hadd teljék benne gyönyörűsége.

Kedvelte is Ibilla a módos halászt. Ha átlépte sátruk küszöbét, szarvasbőrrel leterített lócára ültette és haomával telt csobolót tett eléje. Szerette ennek a szent növénynek bűvös nedvét halász, vadász egyaránt. Ki mértékkel élvezte, elfeledte attól bűját, bánatát, de bédítő álomba merült az, ki a csoboló fenekére nézett.

Fel is vetette nem egyszer Ibilla az ő alázatos hangjával Urának, parancsolójának, Gurunak, hogy asszonysorba kellene eresztieni Gisimárt. Nem megvetendő legény Suga, ki négy tulkot ajánlott, hogy magáénak nevezhesse a somlyói telep legszebb hajadonát, Gisimárt. De ilyenkor felforradt Guruban az árja vér. Leszólta életársát, hogy halkegérőnek nem adja leányát, mert az igazi árja-vér az erdőből él, nem a vízből. Sugát különben sem szenvedheti, aki, ha vadbőmbölést hall, az asszonyokkal együtt bujjik a verembe. Meg Gisimár nem hajlik hozzá, kiszökik a sátorból Suga enyelgése elől és mindig ezer dolga akad, ha szóhoz fogja. De bezeg oda se néz a füstölést váro tálaának és bögréknek, szünetel az orsó, ha lngár, a csabai vadász jön tanyájukra. Nem hiszem Ibilla, hogy az anya szemé észre ne vette volna, mint borul lángba Gisimár arca lngár keze érintéséről. Ibilla megkísérlé néhány ellenvetéssel nyomatókat adni szavainak, hogy idegenbe kerül leányuk, meg hogy mégis csak Sugát, Gisimár életének megmenőtjét illetné az elsőség. De mikor látja ura csökönységét, megnyugszik sorsában.

Most is Suga körül folyik a tanácskozás a

Legfeljebb fenntartom a beszerzést, illetve nélkülözöm ezt, vagy amazt a vásárig abban a hitben és reményben, hogy akkor majd olcsóbban beszerezem. Azonban a végén kislát, hogy becsapódtam, mert a portéka ócska. Vagy talán kívánhatja azt a fogyasztóközönség, hogy az a kereskedő, ki vásárról vásárra jár: a legjobb, vagy csak jó portékáját is, innen oda s onnan amoda hurcolja? Vagy ha hurcolja, használ ez annak a portékának? — S ne felejtjük el, olcsó husnak így a leve! Ma tehát még kényelmi szempontot sem szolgál a vásár.

VLAY IMRE.

Középkori magyar festmények Bántornyán.*)

A középkori magyar festészet gazdagságát éppen nem ismeri a nagyközönség, mely abban a balvéleményben van, hogy a képzőművészetek nagyarányú kifejlődése nálunk valami új dolog. A magyar festőművészet történetében igen jelentékeny, előkelő szerep jutott Zalavármegye nyugati csücskének, ahol a XIV. századbéli festmények nagy sokasága maradt meg. A turnischai (alsólendvai járás) templom falikepei mindenképpen méltók arra, hogy ne csak a szaktudósok, hanem a magyar kultúra multja iránt érdeklődők mindannyian megismerkedjenek velük.

A turnischai (bántornyai) templom, a mely most a falun kívül esik, a XIV. század elejéről, hihetleg 1303-ból való. A templomot alkalmassint még annak a századnak a vége felé restaurálták. A szentély záródása még románkori, nyilván 1303-ból való, míg az építmény többi része gót stílusú. Valaha az igen nagy szentély falai egészen ki voltak festve, ezeket a képeket azonban bemészelték. Csak a főoltár mögött levő fülke kagylóalakú boltozatának a falfestménye maradt meg a templomban. A szentély régi falfestményeinek egyszerűt is felfedezték nemrég — a padlásán. Ugyanis a régi templomot, melynek eredetileg famennyezete volt, később beboltozták s a boltozatot alacsonyabbra készítették, mint amily magas a régi mennyezet volt. Így a falfestményeknek az a része, mely az új boltozat és a régi

mennyezet közé esett, az új boltozat fölött keletkezett s a padlásra jutott. A festmények érdekességét nagy mértékben emeli az a körülmény, hogy itt nem valami bibliai jelenetet örökített meg a festő, hanem a magyar történelemből, jelesül Szent László király életéből vett eseményeket festett meg. Szent László általában sokat szerepelt egyházi festményeken: igen gyakoriak a künokkal vivott csatáinak ábrázolásai.

A turnischai festmények egész sorozatot alkotnak; kétségtelen, hogy amint a Szent László életéből való jelenetek ábrázolásai végigfutottak a falnak legfelső részén, mely a beboltozás után a padlásra került, úgy a falnak alsó része is festményekkel volt borítva. Minden egyes kép fölé a magyarázat is föl volt írva, jókora, 10 cm. nagyságu betűkkel. Egy-egy képnek a magassága mintegy másfél méter.

A körkép legelső darabja csonka. A megmaradt részen egy várat látunk, templomokkal: a vár kapuja felé lovasok rohannak; közülök az, akinek egész alakja látható, nyilván Szent László. Mind hegyes süveget viselnek. A várfalon kívül lovagol egy kun vitéz, kinek vezéri jellegét a kezében tartott zászló, kun mivoltát pedig a régi törökös sapka jelzi; a kun vitéz mögött a lovon az elrabolt magyar leány ül. A leány jobb kezét hátrafelé nyújtja, mintegy segítségért intve a várbelieknek. A második jelenet: egy erdő, rendkívül primitív fákkal. Az előtérben alszik a kun vitéz, fejét az elrabolt magyar leány ölébe hajtva; kezét a sapkáján tartja, mellette áll a lova. A harmadik jelenetben már harcolnak egymással a magyarok és a kunok. A kun vitéz beérte társait, lován a nyereg mögött ott szorong az elrabolt magyar leány, de már utolérték őket az üldöző magyarok is. A két sereg nyilazóport borít egymásra. Szent László pajzsát maga elé tartva, kopjával ront neki a kunnak, aki nyilat bocsájt rá.

A negyedik képnek már csak egy kis töredéke van meg; az háttérben egy várnak a falrészlete, lépcsővel, az előtérben a kun vitéz fejével lebukik lováról, a ló mellett áll a leány, oly helyzetben, mintha valamit huzna lefelé (Turóczi krónikája szerint a szent király nem bírta egészen utolérni a kunt; rákiáltott tehát a leányra: „Szép leány, fogd meg a kun övénel és vedd le magadat a földre!” Amit a leány meg is tett, — írja Turóczi.)

Az ötödik képen két jelenet van, melyet egy fa választ el egymástól; az első jelenetben balról a két lónak csak a feje látszik, Szent László és a kun vitéz pedig birkozik egymással. A magyar leány, akinek alakja a kun vitéznek csak a terdégig ér, Szent László csatabárdjával elvágja a

kun vitéz térdinait. A következő jelenetben Szent László megragadva a kun süvegét és üstökét, a fejét lenyomja, a leány pedig már emeli a csatabárdot, hogy a kunnak a fejét levágja.

A most következő képek már a diadalív falára esnek és ezért egerük már nagyon megcsönkült. A hatodik jelenetben a kunok legyőzete után a diadalmas magyarok bevonulnak egy várba. A hetedik jelenet két torony között játszódik le; a föliratból ennyi betűzhető ki: „Pont obitum regis in consilio.”

(Magyarul: A király halála után a tanácsban.)

Ez talán azt ábrázolja, hogy a király halála után a tanácsban vagy országgyűlésen Szent Lászlót választották királlyá. (A kunok megveretése ugyanis akkor történt, amikor még csak herceg volt László.) A nézőnek hátat fordító alak, akinek vállára teszi az egyik öreg a kezét, talán maga Szent László. A következő, nyolcadik jelenet a király megkoronázása.

A kilencedik nagy jelenet ismét csata a kunokkal, akik Salomon segítségére siettek. (Ezt különben a kép fölírása is elmondja.) László királyt magasra emelt csatabárdjáról ismerhetjük föl s a feje köré rajzolt glóriáról. Legjobb állapotban maradt meg a tizedik jelenet, amely mint a fölírás is mondja, a nagyváradi székesegyház alapítását ábrázolja. — Az utolsó, tizenegyedik jelenetben egy szakállas, glóriás alaknak a fejére koronát tesz egy papforma, csupasz-arcu, szintén glóriás ember, aki egy botra támaszkodik. Ez talán Szent László utódának, Kálmánnak a megkoronázását ábrázolja.

E képek Aquila János XIV. századbéli művészek a munkái. A művészről, ki a mura-szombati járási Mátványdombon a saját arcképét is megörökítette, csak annyit tudunk, hogy Radkersburgban született, mely időnkint Regede néven Magyarországhoz tartozott.

Esetek.

Ami lehetetlen. — A haragosok. — Az uton. — Velős sirlifirat. — Megfelelt. — „Épült itt helyben...”

Vasárnap este két hegyi atyafit hallgattam ki a moziból hazajövet. Mindkettő a Lenarics vendéglőből jött ki és jól be voltak kaptatva, minélfogva a hamis föld csak nem akart a lábuk alatt megmaradni. A polgári iskola sarkánál az egyik tényleg elesik, míg a másik tovább botorkál.

— Ne hagyj itt, pajtás! Végy fel! — kiált a sárban fetregő alak.

— Felelemni? Azt nem tehetem, öregem, hanem inkább melléd fekszem én is...

És lefeküdt.

Egyik járásunkbeli faluban történt. A község agilis tanítója husvétkor betanított a polgárok közül néhányat és előadatta velük a szent passiót.

A Krisztus-szerep egy molnárnak jutott. Midőn már a kereszthez volt kötözve, a szindarab szerint előjöttek a farizeusok és szidalmazták, miket a molnár kézséggel türt.

Egyszer csak jó a falu csizmadiaja, ki valamely régebbi okból neheztelt a molnárra. Gondolta, most a legjobb alkalma lesz megbosszantani. Tehát felkiált:

— Te zsiszik! Te lisztkucak!...

A molnár elhagyta minden krisztusi béketűrés. Felfortyant és lekiáltott a keresztről:

— Megállj csizir! Kerüljek csak le a keresztről, beverem a fejedet...

*

Egy sirlifirat:

E SIRBAN NYUGSZIK

Mujkos András.

Született Alsólakosban,

Meghalt hasrágásban.

*

A lakosi Vida fuvaros nagyon tréfás ember. Egyszer fuvarban járt s egy rossz uton szembe találkozik egy másik szekeres atyafival. Mivel a kitéréssel megerőltette volna a lovait, cselhez folyamodott és rákiáltott a szemben jövőre:

— Térjen ki kend, ha jót akar! Ha ugy

büles lbra és Guru között, mert kenyértörésre került a dolog.

Guru, mielőtt a beszéd komoly fordulatot venne, jónak látja Gismárt leküldeni az áztatóhoz. Nézz meg, hámlík-e már a szarvas szőre? Hadd készüljön el minden, ne legyen semmi hujja a lakodalomnak. Ingár nem félti, majd előteremti a váltásagot. Egy eljettit bölény fölér négy tulokkal, attól pedig nem riad vissza a veszőlyt nem ismerő csabai vadász.

Ibilla előbb kezénel fogva betereli két kis leányát, Iribet és Turmillát a veremkunyhóba, azután maga is tisztességtudóan odatelepszik ura mögé. Mert hát neki is része van a főbenjáró eseményekben. Neki adta át Suga bőrvét, hogy kösse Gismár derekára, de mert a leánya nem fogadta jószívvel az ajánkozást, Gurura, a családfele bízta a döntést. Ez viszont Ibrától várta a jó tanácsot. Mert ha a nap leáldoz és Suga bőrvé ki nem kerül a sátoroszlóra, bátran beterelheti a kérő a váltásagú szolgáló tulkokat Guru tanyájára. Azután kigyullad az örömdáldozat tüze, mely hírül adja a tanya összes vadászai és halászaiknak a két szerető sziv egyesülését.

Ibra is egy nézetlen volt Gurual. Többet bízott az erős férfi kezében, mint a gyáva módoságában. Meg az ő ereiben is a vadászok vére csörgedezett, így ő is Ingár felé hajlott. Sajnálta ugyan, hogy Gismárt elviszik a tanyáról, de Csaba sincsen messze, napkeletől nyugatig vadászva is oda ért a somlyói telepes. Ingár meg Somlyóig is úzi a vadat, ha előbb el nem tudja ejteni.

Ibillát is meggyőzték Ibra szavai. Eszébe jutott ifjúsága, mikor szívét először érte a virágfakadás, ő is olyan erős legényre vágyott, mint Guru volt.

Még délre sem hajlott a nap, már a sátoroszlóra került Suga bőrvé. Olyan szégyen ez egy módos legényre, melyért véres boszút áll a bátor, alattomos fondorlatokon töri a fejét a gyáva. Suga pedig nem tartozott a bátor legények közé.

Ibilla a tűzheh körül forgolódot, követkőhöz verve porhanyította a közbe rakott husfoszlányokat. Talán huzs nyarat is látott az az ágas-bogas szarvasbika, melynek tarkóját cbedre szánta. Guru és a böles lbra addig tovább fűzték a beszéd szálát, lbra keserűen panaszkodott sorsán, hogy elhagyja testi ereje, nehezeze esik kifizetni ijját, meg remeg a keze, ha célba veszi a vadat. Ma reggel is napkelte előtt ráhibázott a Sédviz partján legelésző szarvasborjura. Hej! pedig előbb nyilat nem kerülte el a sebes röptű sólyom sem.

A csendes beszélgetést kürtiszó zavarta meg. Guru felütötte fejét és kelet felé figyelt. Ibra ugy vélte, hogy a csabaiak úzik a vadat. A második kürtiszóra felugrott Guru fekvőhelyéről, ő is kürtjébe fujt, melytől megnépesült Guru tanyája. Kunyhókból, az erdő felől egymásután jöttek az árja vadászok. Legelői Guru két legény fia, Girsu és Solgis.

— Fiaim, a csabaiak erre úzik a vadat, vágjuk utjukat, hogy az áztatóhoz ne kerüljenek.

Ibra egyedül maradt a tanyán. Még a fejsze-csiszoló is fegyverre kaptak, hogy részük legyen a koncabn. Ibra egy ideig még elteléplődött az elhibázott szarvasborjun, de midőn folyótól közeledett a vadbőmbőlés, beljebb huzódott a barlangba és gan-bogyót szórt a tüzre. Csak ő tudta, hogy ennek a zöld bogynának a füstjét messze elkerülik a vadak. Ibilla hamut hozott a parázsra. Ki tudja, kerül-e evésre sor napestig?...

nem akar járni, mint az előbb járt velem egy horvát fuvaros!

A megszólított kitért a nagy szavak elől, de még sem állhatta meg, hogy meg ne kérdezze:

— Hát aztán hogyan járt az a másik?!

— Hát úgy, hogy nem akart nekem kitérni, aztán én tértem ki neki! — felelte nevetve Vida.

A nyáron egy helybeli fiatal uracska lovagolatot a berekben s valahol a túskeirtás feneketlen süppedőibe keveredett. Egy helyen, egy kemény talajnak látszó rétsíkán megáll és a közelben legeltető Gyuri kondást megkérdi:

— Kemény-e a feneked, atyafi?

— Persze, hogy kemény!

Az ifjú belegázol, de alig léptet kettőt, a ló hasig süllyed az iszapba. A fiatalur káromkodva szól rá a kondásra:

— Azt a hétszázát kegyednek, hogy merre mondani, hogy kemény a feneked?!

— Kemény is az ifjú, csak hogy még nem tetszett leírni a fenekére! — felelte nagy flegmával Gyura.

A murászent... i templom tornyára ez van felírva:

„Ez a templom építettett itt helyben Murászent... ban az 1886-todik esztendőben.“

Gyűjtötte: MIKI

A közönség köréből.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Mint kereskedő-ember, sokat járok, sokat utazgatok a nagyvilágban. Valahányszor egy, városról, községtől távol eső vasuti órház mellett robog el a vonatom, a szájalomnak és részvétnek egy neme fog el.

A vasuti ór — minden utazó-ember ismerőse — ott áll mindig kicsi háza előtt, kezében a piros zászló, és talán maga sem tudja, hogy milyen fontos funkció van rá bízva. Sokszor egy egész, megtömött vonat rengeteg utasának élete és testi épsége függ az ór éberségétől, józan-ságától.

S e rendkívül fontos hivatás dacára, mint tudjuk, éhbérel fizetik ezeket a szegény páriákat. De most nem erről akarok szólni. Ami kezembe adta a tollat, az a következő:

Az órházak többnyire várososh, faluhöz távol esnek. Akik lakják, azoknak meg kell elégedniök azéttal, hogy minden hónapban, vagy minden héten csak egyszer kapnak egy-egy kevése hírt a nagyvilág folyásáról. Újság nem jár, nem is járhat az órházakba, s így az órnek és az ór családjának a megélhetési problémán kívül még az is szájalomná teszi a sorsát, hogy jobban el vannak zárva mentől, mintha az Ördög-szigeten laknának. Az órházak többnyire az utak-tól is messze esnek s csak ritkán vetődik ember a vidékükre.

Ilyen körülmények között el tudjuk-e képzelni: mit jelent egy ilyen világtól elzárt emberre nézve — az újság? Bizonyára sokkal többet jelent, mint egy döböröngő itél rabra nézve, mert hiszen ma már a rabok is olvashatnak újságokat, sőt könyvtárak, olvasószobájuk is van.

A szegény vasuti órök újságolvasási vágyát, éhségét pedig könnyen ki lehetne elégíteni. Nem is kell hozzá áldozat, csak egy kis jóindulat az utazó közönség részéről. Utazó-emberek közül kevés nem visz magával az utra újságot, hogy a vonatban ne unatkozzék. Az újságot átolvasás után vagy a kupében hagyják, vagy pedig kiszállás után eldobják. — Ezeket a kiolvasott újságokat kérem én jelen szerény levelemben a vasuti órök számára! Mikor a vonatban ülünk és elrobogunk egy-egy órház mellett, dobjuk ki a vonatból átolvasott, tehát ránk nézve értéktelen újságunkat. A szegény vasuti ór magában bizonyára hálás lesz érte akkor is, ha az az újság akár tegnapi, vagy tegnapelőtti. Ez a kis figyelmesség igazán nem kerül pénzünkbe és mégis igen nagy örömet szerelünk vele egy csond ember társunknak. — Tegyük meg minél többen és minél gyakrabban!

Tekintetes Szerkesztő urnak soraim közléseért köszönetet mondva, az ügyhöz való szives jóindulatát kéri tisztelettel (Alfárás.)

HIREK.

Neved a falut...

Neved a falut. Csendes az már néked,
Városba hív vágyad, hol vidám az élet...
Hol az esti csendet
Úzi százak hangja,
Nem mint itt minálunk: csak az est hangja.

Fényes kávéházak, szép csilláros termek
Hívólag intenek: mulatozni jertek!...
Ott citrán beszélnek
A fess, kényes urak,
Nem mint itt minálunk, akik földet turnak.

Neved a falut. Sáros az már néked,
Városba hív vágyad, hol „tisztább“ az élet.
Kövezetlen járkálsz,
Nem ily sáros uton,
Labacsádra vigyázz, jaj, hogy el ne csusszon!

Isten veled, lányka! Oh csak meg ne bánjad,
Ha a kis falunkból oda vitt a vagyad!
Ott az esti csendet
Úzi százak hangja,
Csak vacsorát jelez ott az est hangja...

— Majd ha az akáca a bimbóit nyitja
A ridég városból faj a szived vissza:
Mi örömmel látunk,
Lányka, hidd el nekem,
— Jaj, de ha nem jöhetsz: visszatart a szegény!...

(V. czkiszujfalu) **Ij. REVERENCICS ISTVAN**

Panaszkodunk,

lizadozunk az általános drágaság ellen. Agráriusok és merkantilizták egymást okolják, gyüleseznek, banketteznek, mindenben bűnbakot keresnek, csak magukban nem látják meg a hibát. Pedig szegénységünknek a külföldi iparcikéért kivándorló évi ezernyolcszáz millió korona és a határtalan közömbösség a főoka.

Hogyne volnánk szegények, mikor hazánk 1867. óta — negyven éven át — harmincezer millió értékű külföldi árut vásárolt. Csoda-e, hogyha szegény hazánk a harmincezer milliós hűbér-adó után a tönk szélére jutott.

Ez a harmincezer milliós hűbér-adó és a még ezután következő milliárdok katasztró-fára vezetnek.

Ébredjünk, amíg nem késő. Most karácsony előtt szervezkedjünk községenként, sőt családonként, egyedenként. Hazánk 21 millió lakosa még a mai válságos időben is legalább 20—30 milliót elkölt karácsonyi ajándékokra. Ennek az összegnek háromnegyed része külföldre vándorol, holott ha ez a pénz bent maradna az országban, rendben volnánk.

Ha szilárdan feltesszük magunkban, hogy gyermekeinknek, kedveseinknek karácsonyra kizárólag magyar gyártmányú ajándékot vásárolunk: a külföldre kivándorló sok-sok millióból sikerülni fog néhányat megmenteni. Gondoljuk meg, hány gyár, kisiparos sor-sán javitunk ezekkel az itthonfogott milliók-kal s ma, amikor a drágaság mellett a munkanélküliség is elérte a maximumot, hány szegény éhező munkáscsaládnak juttatunk betevő falatot. Az országot ma holnap forradalomba kergeti a drágaság és a munkanélküliség, — jusson ez az eszünkbe, mikor karácsonyi ajándékokat vásárolunk.

— **Athelyezés.** A kereskedelmi miniszter Oravecz Győző zalaegerszegi államépítészeti főmérnököt Segesvárra s Müller Miksa zilahi főmérnököt Zalaegerszegre helyezte át

— **A megyei választmány új tagjai.** A f. hó 9-ikei megyegyűlés a vármegyét központi választmány tagjairól az 1914—16. évi időtartamra az alsólendvai kerületből Isoó Ferenc, F u s s F. Nándor és dr. Laubhaimeier Oszkár, a baksi kerületből Babos Armin, Szabó Döme és Weinberger Ferenc törvényhatósági bizottsági tagokat választotta meg.

— **Gyászhir.** Városunk társadalmának ismét gyásza van. A múlt héten megint lesújtott közibénk a halál s mély gyászba döntött egy köztisztelőben álló uri családot. Isoó Ferenc helybeli tekintélyes ügyvéd neje, szül, Kiss Cornéia, élete 64-ik, boldog házasságának 42-ik évében f. hó 6-án elhunyt. A hosszas beteges-kedés után elhunyt, csak családjának élő urinót Bécsben érte a szomorú vég, ahova pár nappal előbb súlyos betegen szállították operálás céljából. Halálhíre városunkban és mindenütt, a hol ismerték, mély és őszinte részvétet keltett. Holt-testét Bécsből hazaszállították Alsólendvára, hol a r. k. templomban ravatalozták fel. A ravatalt egészen elborították a családtagok, rokonok és jobbarátok sebzébbnél-sezbb koszorúi. A temetési aktus hétfőn délután ment végbe az egész város közönségének impozáns részvétel mellett.

— **Kereskedőink a lendva—kanizsai telefonvonalért.** Amióta Alsólendván telefon van, azóta kereskedőink egyre azon panaszkodnak, hogy Nagykanizsával állandóan nehezen tudnak összeköttetést kapni. Nem ritkán órákon át kell várni, míg a helybeli posta megadhatja a kívánt kanizsai számot és akkor is alig kezdünk beszélni, szó nélkül szétkapcsolnak bennünket, avagy többször is közbeszólnak, hogy: „Siesse-nek végezni!“ vagy „Interurban beszélgetéshez kell a vonal!“ Mindez pedig azért van, mert a jelenlegi lendva—kanizsai vonal, mely Csáktornyán visz át, mindig igen foglalt. A csáktornyai posta csak akkor köti össze Alsólendvát Nagykanizsával, ha Csáktornyán és Kanizsa között nincs beszélgetés, de mivel Csáktornyán elég énként telefonösszeköttetést tart fenn Kanizsával, így a lendvai posta sokszor órákig nem kaphatja meg Kanizsát. Ez az állapot pedig roppant szerelmes ránk, lendvaiakra, s ezért a helybeli telefon-elő-fizető kereskedők most mozgalomra készülnek s az eddigi állapot megváltoztatása végett felrnak a pécsi postaigazgatósághoz. Az eddigi visszás állapoton pedig — véleményünk szerint — csak úgy lehetne változtatni, ha Lendva és Kanizsa között a szintén telefonállomással bíró, de igen kistorgalmu Letenyén át direkt vonalunk lenne. Talán kereskedőink mindjárt ilyen értelemben ír-hatnának fel a postaigazgatósághoz.

— **Közigazgatási bizottsági tagok.** A keddi megyegyűlés a közigazgatási bizottságba beválasztotta: Vízlendván Sándort 303, Hertelendy Ferencet 203, Takách Jenőt 201, Koller Istvánt 191 és dr. Hajós Ferencet 184 szavazattal. Kimaradtak a régiek közül Bosnyák Géza és Nagy László.

— **Az ev. nőegylet köréből.** A helybeli evang. nőegylet elnöksége felkért bennünket annak közlésére, hogy mikéddelvelő előadással kapcsolatos tancmúltságain utólag felülízetni szivesked-ték: Özv. Vugrincics Lajosné (Kaposvár) 2 K-t, Reiter Ernő 2 kor.-t és Guttman Józsefné 50 fillért, melyért ezuton is köszönetet mond az Elnökség.

— **Karácsonyi előadás Lendvarözsze-völgyön.** A lendvarözszevölgyi állami népiskola növendékei és ifjusági egyesülete, az iskola helyi-ségében december 21-én délután 5 órakor — Piáts ek János gondnoksági elnök vednöksége alatt — karácsonyi ünnepi előadást rendez. Be-lépődij személyenkint 50 fillér, családijegy 1 kor. A tiszta jövedelem a szegény tanulók felségelye-zésére és a zalaegerszegi Csány László szobor-alapra fordítatik. Műsor: A tizenkét hónap, ün-nepi játék énekek és szavalatokkal. Pásztorjáték.

— **Országos vásár Alsólendván.** Alsó-lendván az ugynevezett „karácsonyi“ vásár f. hó 18-án lesz megtartva.

— **„Olcso Jókai.“** Téli estékre való, gond-üző elmerülésre csábító olvasmányra szolgal az Olcso Jókai most megjelent 161—170. száma. A „Rab Ráby“ kalandos története, melyet Jókai négykötetes regényében (161—168. sz.) mesél el, szövevényeivel, érzelmes és kacagató epizódjai-val, történelmi háttérrel, legendás anekdotáival és anekdotás legendáival csupa báj, csupa ötlet, csupa fény és derű. „A rútak rútja“ és a „Kaj-mános hölgy“ c. két elbeszélést foglalja magában a 169. szám. Mindkettő messze országokba visz el, Jókai fantáziájának szineszárnyain. A 170. szám szövege két elbeszélést tartalmaz. „Ne nyulj hoz-zám“ egyik, mely az alföldi délibábjától kapta ra-gyogását; „Barak Hageb asszonyai“ a második, ez a tórtés mesevilágból való és egy emberrel szól, akinek háromszáz felesége volt. Az Olcso Jókai egy-egy száma 40 filléért mindenütt kapható.

— **Gyilkosság Lentiben.** Szombaton vásár volt Lentiben, amely estefelé szomorú szenzációval végződött. Vásár után egy csomo legény betért a Weisz-féle korcsmába s itt történt a gyilkosság. Ugy a tettes kiletét, mint a gyilkosság részleteit — dacára annak, hogy az eset óta egy teljes hét mult el — még mindig homály fedi. Olyan hírtelen történt a dolog, hogy a jelenlétők már csak arra eszméltek, hogy az áldozat halálos sebével, véresen fetreg a földön. — A gyilkosság a Weisz-féle korcsmában történt. Az áldozat, Guzmics Pál 26 éves lentikápolnai legény, vásár után, többek társaságában bent iszogatót a korcsmában. A korcsmában jelenlétők azt vallják, hogy Guzmics egyszerre felkelt az asztal mellől és az ajtó felé indult. Mikor az ajtóhoz ért, épp akkor lépett a korcsmába egy csomó rúdicis, kálofai és lentikápolnai legény. Ezek körülvettek Guzmicsot, de hogy azután mi történt közülük, azt nem láthatta senki, mert a korcsmában nagy volt a tolongás és a lármá. A korcsmábanjévek csak arra lettek figyelmesek, hogy Guzmics elordította magát:

— Jaj, megszurta!

Azután Guzmics végigest a pádión. Nyomban hozzáróhantak, de már nem lehetett rajja segíteni, pár perc múlva meghalt anélkül, hogy gyilkosa kiletét megnevezhette volna. Éppen a szívet járta át a gyilkos kése. — Az esetet nyomban jelentették az alsólendvai kir. járásbírósnak, mely viszont a csendőrséget utasította a nyomozás bevezetésére. A csendőség három legényt mindjárt a gyilkosság utáni napon letartóztatott és behozott Alsólendvára, mert azt hiszik, hogy közülük követte el egyik a gyilkosságot. A holttestet f. hó 8-án boncoltatta fel a kir. járásbírósnak. A boncolást dr. Józsa Fábián és dr. Brünner József orvosok végezték, de részt vett azon dr. Bozay Jenő ügyész a zalaegerszegi kir. ügyészség s dr. Fülöp Jenő kir. albiró és Weszely József jegyzőkönyvvezető is az alsólendvai kir. járásbírósnak részéről. — A gyilkosság után erőlesen nyomoz a csendőség.

— **Egy állatorvos tragikus halála.** — Lehoczky Márton 69 éves nyug. tornajai állami állatorvos pénteken éjjel Csáktornayra érkezett fja esküvőjére. Az öreg ur a Hajás-féle Zrinyi-szállóban bérlet lakást. Hajnalban holtan találták meg a szálló illemhelyén. Az orvosi vizsgálat szerint szívinfarktus ölte meg Lehoczkyt. Holttestét hazaszállították Tornajára.

— **Az első hó.** Vasárnap hajnalban leesett az első hó nálunk is. Szép fehér lepel borította be a szemhatárt. A hó néhány napig megmaradt, de aztán eltűnt, kellemetlen locs-pocsozt hagyva maga után. Szóval, ha nehezen is, de beköszöntött a tél.

— **Negyvenöt évig nyomdász.** A nagykanizsai könyvnyomdászok vasárnap szép ünnepséget rendeztek abból az alkalomból, hogy szakartúruk, id. Zalay Károly most töltötte be nyomdászságának 45-ik évét s ebből az időből 36 évet egy nyomdában töltött. Az ünnepségi disztyúllással kezdődött, mely a városház disztermben folyt le. Délben bankett volt, melyen számos felköszöntőt mondtak. Este pedig kedélyes táncmulatság zárta be a szép ünnepet s ezen Köberling Károly karnagy pompás vezénylete mellett közreműködött a pécsi nyomdászdalárda is. Kartársai a régi, érdemes nyomdászt elhalmozták jókívánataikkal és ajándékaikkal.

— A „Vasárnapi Újság” december 7-iki száma szép képek gazdag sorozatában mutatja be Mányoki és Kupeczki festményeinek kiállítását, Kossuth Ferenc és menyasszonya arcképet, Bíró Lajos új darabjainak vizsnyázati előadását, az országos levéltárt, melynek most a budai várban új palotája épül. Fejtes István és Kis József arcképet, Csokonai deoreceni síremlékét, stb. Szépirodalmi olvasmányok: Ady Endre verse, Lakatos László regénye, Kassák Lajos novellája, Grazia Deledda regénye, Schöpflin Aladár színházi cikke. Egyéb közlemények: Rodin emlékedése a művészetrol s a rendes hetek rovatok. Irodalom és művészet, sakkjáték, stb.

A „Vasárnapi Újság” előfizetési ára negyedévre öt koronára, a „Világkrónika”-val együtt hat koronára. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalban (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Neplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fill.

— **Eljegyzés.** Dr. Némethy Vilmos jegyett váltott Pozsgógr. Ilonka urhölgygel Alsólendván.

— **Újságkiadók kongresszusa.** A vidéki újságkiadók ma, vasárnap tartják Budapestben ez évi kongresszusukat. A gyűlésen lapunk kiadója, Balkányi Ernő is részt vesz.

— **Ralótt a volt menyasszonyára.** Z. Károly 24 éves hozzátulai legény jegyben járt egy odorfai leánnyal, Lenti Mariával. A párti azonban néhány nappal ezelőt visszament, mert a leány szülei megdudták, hogy a legény nagyon szereti az italt. Z. azóta többször irt és üzent a leánynak, hogy megbecsüli magát, ne szakítson vele, de a leány nem válaszolt neki. A szerelmes legény vasárnap revolvert vett magához és itthon azt mondta, hogy halottí torra megy, reggel elment Odorfára. Odorfán beült a korcsmába, egész nap ivott s az ablakon át lesett a leányra. Ugy délután 4 óra felé tényleg arra ment a leány egy barátójéhez, amit a legény látva kiszaladt és e szavakkal állott a leány elé:

— Bekülsz ki, Maris, mert megbánod!

A leány nem felelt, hanem el akarta kerülni Z.-t. A legény erre előrótotta revolverét és három lövést tett a leány felé. A lövések közül egyik a leányt a karján találta s súlyosan megsebesítette. A mérnyölő legényt feljelentették.

— **Az Uránia-moziban** ma vasárnap két gyönyörű dráma kerül bemutatásra, amelyek a magyar fővárosban is csak néhány héttel ezelőt lettek előadva. Ezek közül a „Rabszolgavér” két gyönyörű felvonásban igen hatáson eseteli egy rabszolganő, Zoe káiváriáját. Zoe és a gazdájának György nevű fia szeretik egymást, de egy Clocky nevű rabszolga,ereskedő mindent elkövet, hogy a szerelmeseket szétválassa s Zoet magáéva tehesse. Clocky egy gyilkossággal tönk szelére juttatta Zoe gazdáját, kinek birtokát — Zoével együtt — árverésen megveszi. De a leány még így sem lesz Clockyé, hanem inkább mérget iszik s György karjai közt meghal. Később Clocky garsága kiderül s elnyeri büntetését. — A másik kétfelvonásos dráma címe: „A szív tövénye” s megható módon festi e darab két szív öntelődő szerelmét. — Azonkívül még négy pompás szám egészíti ki a mai programot. Ma két előadás lesz, egy délután 3 órakor és egy este 8 órakor.

— **Szerencsétlenül járt gazda.** Csütörtökön reggel az iványi országoton holtan találták meg Szándli Ferenc földesgazdát. A gazda az uton feküdt s mellette állott a kocsija, melybe két ló volt fogva. A gazda ruhája bele volt akadva a kocsi egyik kerekének tengelyébe. A hatóságí vizsgálat során megállapítást nyert, hogy Szándlit az uton elragadták a lovak, ő leesett s ruhája a kerék tengelyébe beleakadva, a lovak magukkal hurcolták, miközben olyan súlyos zúzódásokat szenvedett, hogy még ott a színhelyen meghalt.

— **Öngyilkos postamesternő.** A soproni posta- és táviratigazgatóság a napokban egy főtisztjét Vöncökre küldte, hogy váratlanul rovincsolást tartson a postahivatalban. Fülöp Malvin postamesternő halásápadtan kelt fel az íróasztalától, azt mondta, hogy rosszul van s a szomszéd szobába támoigott Nemsokára nehéz hörgést hallott a postafőtiszt, aki átsietett a szomszéd szobába és látta, hogy a leány ágyában vonaglik. Ertesítette az orvost, aki gyomor-mosást alkalmazott, amitől a postamesternő csakhamar visszanyerte eszméletét.

— **Sikkasztottam!** — mondotta, azután megint elcsendesült s még most is eszméletlenül fekszik. Megállapították, hogy mérget ivott s állapota válságos. A rovincsolás folyik tovább. Eddig megállapították, hogy a postamesternő apró tételekben körülbelül nyolc-tízezer koronát sikkasztott és pedig olyanformán, hogy a postára érkezett pénzesutaíványokat megkevsé vagy egyáltalában nem fizette ki a címzetetteknek.

— **Csak a fejét.** Hétfőn este kisbbszerű verekedésnek volt a színhelye a „Korona” szentése. Csordás György valamért összeveszett egy hegyi emberrel, akit egy üveggel úgy ütött fejbe, hogy súlyos sérülést szenvedett. Csordást feljelentették a kir. járásbírósnál.

— **Elvágta a férje nyakát.** Véres és borzalmas családi dráma tartja izgalomban Bakónak község lakosságát. Egy jómódu bakónaki gazdát ma éjszaka a felesége álmában megtámadta és egy nagy konyhakéssel borzalmas módon összevagdalta. Az asszony tizenegy súlyos sebet ejtett a férjén, amelyek közül az egyik föltétlenül halálos. — Márty Mihály 65 éves bakónaki gazda régóta háborúságban volt a feleségével. Tegnap valamin ismét összeeszték és Márty megverte az öregasszonyt. Az asszony magába fojtotta a dühét. Éjszaka azonban fölkel az ágyból, magához vett egy konyhakést és alvó férjének a torkát elmettszette. Mártyt azonnal elöntötte a vér. A megháborodott elméjű öregasszony ezzel még nem elégedett meg, hanem a tehetetlenül fekvő öregember jobb kezén két, balkarján egy, balkezén hat és balcombján két mely sebet ejtett, azután nyugodtan lefeküdt és tovább aludt, mintha mi sem történt volna. Reggel Mártyt vérbefagyva találták meg az ágyon. Még él, de halálát minden percere várják.

— **A hivatalos hatalom.** Nagy mulatság volt vasárnap a Klein-féle korcsmában Damásán. Huzta a cigány, de a legények nem tudtak megéyezni a nótaban. Végre is Kotka János hegyőri kijelentette, hogy mivel ő hatóságí személy, tehát ő tartozik rendet teremteni és ő fogja megmondani, hogy melyik nótab huzzák. Társai azonban nem respektálták, hanem megverték és kitétkék a hegyőrt az országmenti árokba, mely teli volt úszvízzel. A verekedők ellen az eljárás megindult.

— **Gisimár a magyar könyvpiac legérdekesebb regénye!** Ismeretlen, rég letűnt világ vonzó képe elevenedik meg az előtt, aki olvasta szentmártoni Darnay Kálmánnak, a kiváló archeológiai szakirónak, a sümegi múzeum megalapítójának most megjelent érdekesítő tudományos regényét. A regény címet egyik hősnőjétől, Gisimár-tól kapta. Azsiából, az emberiség bölcsőjéből kiinduló bájos történet keretében mondja el a szerző, hogyan éltek, vadásztak, halásztak, temetkeztek, házastatókóri műveltségben élő óslakóink. Miként tört utat Krisztus előtt kétezer évvel Somlyó, Csaba, Tárkány és Sümeg őstelepein a magasabb bronzkori műveltség. A Gisimár az első magyar nyelven írt óskori regény, mely oktatja és kedvesen szórakoztatja olvasóit. Nem is hanyagozhatik az iskolák, társaskörök, kaszinók könyvtárából. Helyet kér magának az urasszony szalonjában épen úgy, mint a művelt férfi iroasztalán. Elvezetett olvassa mindenki, akit érdekel az ősember, kinek életét a vele született emberi ösztön irányította. A merített papíra nyomott, korhú címkeppel ellátott és 10 ivény nagyobb óskori regény ára bérmentes kúldással fűzve 3 korona, diszes vászonkötésben 4 korona. Megrendelhető postaltalványon a mű kiadóhivatalban: Somogyvármegyei Nyomda- és Lapkiadó Részvénytársaság Kaposvár.

— **Tűzek a közelben.** Kedden tűz volt a lendvárosszafalui hegyen. Skricez Miklósné kenyérvet sütött s a kemence kéménye áttüzésedvén, tüzet fogott a padláson felhalmozott széna. Mire a tüzet észrevették, az annyira elharapódzott, hogy a házat már nem lehetett megmenteni. A kár 500 korona.

F. hó 7-én reggel pedig a Csente községhez tartozó Bánhegyen volt tűz, ahol Szersa Ferencné lakóháza gyulladt ki és égett el 740 kor. értékben. A tűz valószínűleg gyujtogatás folytán keletkezett. A nyomozás folyik.

— **A leány miatt.** F. hó 11-én este egy csomó legény ivott egyik helybeli vendégőben. Betért a vendégőbe egy vidéki leány is, akinek a legények udvarolni kezdtek. Végül a leány felett hajbakaptak s veszekedés közben valaki Górls István egy hába szurta, hogy súlyos sérülést szenvedett. — A verekedők ellen az eljárás megindult.

— **Öngyilkosságok.** B. József 19 éves nagykanizsai cipészegéd maróigot ivott. A lug annyira összeégett, hogy pár óra múlva óriási kínok között meghalt. — Németh István husz éves zalaegerszegi bádogossegéd kedden reggel szülei lakásán revolverrel melibe lötte magát s most haldozik. — Mindkét öngyilkosság oka étuntáság.

— **Egy öreg házaspár titokzatos halála.** Görgeteg községben a falu egyik legmódosabb gazdáját, a 82 éves Nyári Jánost és 78 éves feleségét halva találták házukban Szombaton felűnt a szomszédoknak, hogy az öreg házaspár két nap óta nem mutatkozott a ház körül. Többen

Bármily olcsón is kínálják, ne vegyen addig sehoh se csilllogó karácsonytadiszti, mig meg nem győződött arról, hogy legszebbet és legolcsóbbat csikket BALKÁNYI ERNŐ üzletében lehet beszerezni pompás választékban.

megpróbálták bejutni a házba, de annak ajtaját zárva találták. A csendőrség fölnyitotta a lakást és az öreg házaspárt halva találta, míg a lakás egyrésztében tüzpisztítás nyomai látszóttak. Az ágy elégett, a többi burtorz azonban sértetlen maradt. A csendőrség folytatja a nyomozást annak kiderítésére, vajjon öngyilkosságról, szerencsétlenségről, avagy büntényről van e szó.

Lapunk kedvezménye!

Nem kimélve a rendkívül nagy anyagi áldozatot, sikerült szerződéses viszonyt létesítenünk a 20 év óta fennálló, népszerű és az egész országban elterjedt „HÁZTARTÁS” Magyar Asszonyok Lapja kiadóhivatalával, melynek értelmében

lapunk minden olvasója a „Háztartás”-t évi 12 kor. előfizetési ár helyett 10 kor.-ért, félelvi 6 kor. előfizetési ár helyett 5 kor.-ért, negyedévi 3 K előfizetési ár helyett 2 50 K-ért kapja. Külön kedvezményül mindazon olvasóink, akik **legalább féltre fizetnek elő** a „Háztartás”-ra, minden ráfizetés nélkül, **ingyen és bérmentve** megkapják a „HÁZTARTÁS KÖNYVTÁRA” most megjelent pompás 20 kötetét.

A „Háztartás” minden felőle, ami egy asszonyt érdekel. Divat, Kézimunka, Számos tudnivalók. Gyermekszoba, Kertészet, Egészség, Szépség, Falusi major stb. rovatai megfigyelésre méltó ezernyi tanácsokkal szolgálnak. „Konyha” rovata pedig rendkívül sok kipróbált ételreceptet tartalmaz. — A Kúrtly Emilné szerkesztésében kiváló gonddal, szerkesztett dűstartalmu illusztrált folyóirat havonta háromszor jelenik meg. — Ingyenes mutatványszámot kívánatra készséggel küld a „Háztartás” kiadóhivatala, Budapest, II., Margitkört 5 B.

Az előfizetések az „Alsólendvai Híradó” kiadóhivatalába küldendők.

NÉVJEGYEK

a legizlesebb kivitelben leggyorsabban készülnek

Balkányi Ernőnél, Alsólendván.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhögés

rekedség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárán.

*--41

Alsólendván, a Főuton levő

Iványi-féle ház

szabad kézből eladó, avagy bérbeadó.

Bővebbet a lap kiadóhivatalában.

Könyvnyomdába

egy tanonc felvétetik

Balkányinál Alsólendván.

A nagy titok.

Sári néni irigyen
Nézet a szomszédba,
Ahol Borsca asszonyok
Volt szerény hajléka.

Borsca mindig puccos volt,
Mint egy uri dáma,
Suhogott is rajta a
Szép piros szoknyája.

„Hogy lehet az, hogy neki
Mindig újra tellik,
Én meg hordom a magam
Szegényes rongyait?”

Hiszen ő se gazdagabb,
Mint amily én vagyok,
Őt holdacska a földje,
A háza se nagyobb.”

Egyszer meg is szólítja
S gyanakodva kérdi:
Hol veszi a szép ruhát,
Honnan futja neki?

„Megmondom én kelmednek,
— Szólt Borsca asszony —
Titok ám ez, de nehogy
Mindent kikotyogjon!”

Sára szentül fogadja,
Hogy fecsegni nem fog,
Akár szájára tüstént
Rátész egy lakatot.

„Ide nézzén, — szól Borsca —
Látja ezt a kelmét,
Ilyent vesz, ki a jóért
Nem sajnálja pénzét.

Szinét sohse veszíti,
Rongy se lesz belőle,
Erős, mint egy ötéves
Bivalynak a bőre.

Ámde ez még mind semmi!
Telve a szekrényem, —
Hol kell mind beszerezni,
Ezt már én jól értem.

Van sok gyolcsom, vászonom,
Sifonom és selymem,
Eltart nagyon sokáig
S nem töröm a fejem.

Fehér s tarka ágyhuzat,
Paplan és takaró,
Alsólendván mindannyi
Egy üzletből való.

Vehet ottan akárki
Nyakkendőt, harisnyát,
Akár meg is tömheti
Vele a saráglját.

El se tudom mondani
Mindazt, amit láttam,
S amit vesztegetnek ott
Potom olcsó árban.

Igy cselekszik mindenki,
Aki kevés pénzért
Sokat és jót szeretni
Akar és ehhez ért.

Most tehát kioktattam,
Menjen be Lendvára
S vásároljon maga is
Mindent halomszámra.

Ámde arra vigyázzon,
Ezt lelkére kötöm,
Hogy csak oda menjen be,
Ahova én küldöm:

A templommal szemben van,
Mindjárt meg is látja,
Csukott szemmel rátalál
A SCHRANTZ-áruházra!”

Schrantz Elek.

Uj bérkocsi-vállalat.

Alsólendva és vidéke n. é. közönségének szives tudomására adom, hogy helyben

bérkocsi-vállalatot

létesítettem. Jó lovakkal és kényelmes kocsival a napnak bármely szakában rendelkezésre állok.

Szives pártfogást kér tisztelettel

GROSZ FERENC.

Karácsonyra:

Meséskönyvek

Képeskönyvek

Ifjusági iratok

Imakönyvek

Szakácskönyvek

Karácsonyfadiszek

Képeslevelezőlapok

rendkívül nagy választékban, olcsó áron kaphatók:

Balkányi Ernő

könyvkereskedésében Alsólendván.

KÖHÖGÉS

rekedség és hurut ellen nincs jobb a Réthy-féle pemetefü cukorkánál.

Millió ember szereti a világhírű Réthy-cukorkát, mert rendkívül kellemes ízű, a gyomrot, étvágyat nem rontja, Meghűlés, hurut, köhögés ellen biztosan és gyorsan használ. **Vásárlásnál vigyázzunk** és határozottan Réthy-félet kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van. Az eredetinek minden egyes darabján rajt van a RÉTHY név. 1 doboz ára 60 fillér, kapható mindenütt. Postán küld 5 dobozt frankó 3 koronáért.

RÉTHY BÉLA gyógyszerész Békéscsaba.

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában

Eladó ház.

Alsólendván, a vasuti állomás szomszédságában 43. számú

4-4

h á z

szabad kézből azonnal eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető a tulajdonosnál:

Kancsal József vendéglősnél

Kanizsai-utca.

Kiváló új fajborok!

MEGHÍVÁS.

Ó-borok nagy választékban!

Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő RészvénytársaságaElnök: Nagyméltóságú **Dr. Kállay Zoltán** v. b. t. t., Hevesmegye főispánja. Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Főtér, Luby-ház, Új bankpalota). Postafiók 1. sz. Telefon 99. sz. Sürgőnczim: Visontamátra.Ó 1908—1911. évjáratu és új **FAJBOROK**.
Pecsenye-, csemege-, szamorodni- és asszu-borok.**Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei:**
Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 hectoliter.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére. szükségletük méltányos árban, idejekorán való biztosítása céljából.

10-4

BORFAJOK: Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Hárslevelű, Muskát-Otonell, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine, Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabernet.Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselő: **Polgár Dávid és Társa** urak Budapest, I., Fehérvári-ut 39. Telefon 144—14.Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.**Ipar és kereskedelem**Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.**HELYBELIEK:**

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi-, üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szenraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kőtelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mezéskalácsos.

EPPINGER SAMU téglaagyáros és gőzmalomtulaj.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN csizmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-ásági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NEMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és címfestő, épület- és butor-mázoló

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SINGER IZSÓ bórkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sirköraktár, Szentjános-utca 8. sz. alatt.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése. mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMA GÁBOR csizmadia, Kanizsai-ut.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobrak-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztrárton

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszterdahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédicsi hengergőzmalom bérőlje

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HUSNYAK GYULA pékmester, Vasad.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.

JERICIS IVÁN ácsmester és kutszivattyu-berendézése vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI” szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNE vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KEPE MIHALY Hosszúfalu. Elvállal mindennemű betonmunkát. Kész esővek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Éternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damasa.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszterdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztrárton

NEMETH ISTVÁN eserepos-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék- és veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és pálinka-mérése Nagypalán.

REINER JÁNOS vendéglős s Petánci savanyúvíz központi raktára és szállítási vállalata Ligetfalva.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Vasad.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

ULLMANN HENRIK kereskedő Marcali.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

„VADÁSZKÖRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNÁC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.